

ปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
PROBLEMS AND FACTORS AFFECTING ENGLISH LISTENING AND SPEAKING
OF UNDERGRADUATE STUDENTS, CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

วรศิริ บุญเชื้อ^{1*}

Worasiri Boonsue^{1*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300¹

Chiang Mai Rajabhat University 202 Chang Puak Road, Chang Puak Sub-district, Muang District, Chiang Mai Province 50300¹

*Corresponding author E-mail: worasiri_boo@g.cmr.ac.th

(Received: 15 Sep, 2022; Revised: 27 Dec, 2022; Accepted: 27 Dec, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษ 2) สำรวจปัญหาการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 308 คน ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง พูด และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดโดยหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยใช้การกำหนดรหัส ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความสามารถการฟังอยู่ระดับพอใช้ ($\bar{X} = 34.81$, S.D. = 6.66) และความสามารถการพูดระดับพอใช้ ($\bar{X} = 27.16$, S.D. = 6.78) 2) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ในทุกว่าตุประสงค์การฟังและมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ในทุกองค์ประกอบความสามารถการพูด และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พูดหรือเรื่องที่ฟัง และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ: ปัญหาการฟัง, ปัญหาการพูด, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง พูด, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

¹ อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ABSTRACT

This study aimed at investigating 1) English listening and speaking proficiency levels 2) problems in listening and speaking English and 3) factors affecting English listening and speaking skills of undergraduate students at Chiang Mai Rajabhat University. A sample of 308 fourth-year undergraduate students using English for communication during their internship were purposively selected. The research instruments were a listening test, a speaking test, a questionnaire about factors affecting their listening and speaking, and a semi-structured interview. Data collected from the listening test and the speaking test was analyzed by percentage, mean, and standard deviation. Data collected from the questionnaires was analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, and Multiple Regression Analysis. Data collected from the interview was analyzed through Coding Process. The results showed that 1) the students' listening proficiency level was at the moderate level ($\bar{x} = 34.81$, S.D. = 6.66), similar to their speaking proficiency level ($\bar{x} = 27.16$, S.D. = 6.78); 2) the students had the moderate level of listening proficiency when considered by purposes of listening, and the moderate level of speaking proficiency when considered by elements of speaking; and 3) the factors affecting their listening at 0.05 level of significant were input factor, speaker and listening text factor, and teaching and learning factor, while the factors affecting their speaking at 0.05 level of significant were learner factor, and teaching and learning factor.

KEYWORDS: Listening Problems, Speaking Problems, Listening and Speaking Factors, Undergraduate Students

บทนำ

ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ทำให้ประชากรโลกสามารถเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างรวดเร็วผ่านเทคโนโลยีการสื่อสาร เกิดเป็นสภาวะโลกไร้พรมแดน (Globalization) ที่ประชากรโลกถ่ายทอดข้อมูลและความรู้ซึ่งกันและกัน ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นภาษาสากลในการสื่อสาร เผยแพร่ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ในประชาคมโลกที่ประกอบไปด้วยประชากรที่หลากหลาย มีหลายประเทศส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น (Naipinit, Kroeksakul, and Promsaka Na Sakolnakorn, 2014) ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียวที่ผู้เรียนต้องเรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นระยะเวลา 12 ปี นอกจากนี้ ในระดับอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้ออกประกาศ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้อยู่ในระดับที่ใช้งานได้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากล ก้าวทันโลก รองรับเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและถูกใช้ที่มากที่สุดในการสื่อสารประจำวัน (Khamprated, 2012) นักวิชาการจำนวนมาก เช่น Cubalit (2016) และ Wattajarukiat, Chatupote, and Sukseemuang (2012) อธิบายว่า ทักษะการฟังและการพูดเป็นสองทักษะแรกที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านภาษาของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดโดยมนุษย์จะได้รับตัวบ่อนทางภาษาจากการฟัง เมื่อได้รับตัวบ่อนทางภาษามากเพียงพอจนเข้าใจภาษาจึงจะเริ่มผลิตภาษาผ่านการพูด ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะรากฐานสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดและไม่สามารถ

แยกออกจากกันได้ สอดคล้องกับที่ Anderson and Lynch (1998) และ Suwannasit (2019) ได้อธิบายว่าการสื่อสารด้วยคำพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมียอดประกอบที่สำคัญคือทักษะการฟังและการพูด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลายาวนาน แต่ยังคงพบว่าผู้เรียนส่วนมากยังมีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟัง พูด จากรายงานดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ค.ศ.2021 โดย Education First (EF) แสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับอีก 112 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (Education First, 2021) นอกจากนั้น ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2560–2564) ยังแสดงให้เห็นว่า ลำดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประเทศไทย ลดต่อเนื่อง จากอันดับ 53 เป็น 64 74 89 และ 100 ซึ่งประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำมากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 โดยมีเพียงปี พ.ศ. 2560 และ พ.ศ. 2561 ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ (วอยซ์ออนไลน์, 2564)

มีนักการศึกษาจำนวนมากที่ศึกษาถึงปัญหาการฟัง พูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษ Chen (2013) กล่าวว่า ปัญหาการฟังเกิดจากการขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ความสามารถในการฟังเสียงที่เชื่อมโยงระหว่างคำและความเร็วของสิ่งที่ผู้เรียนฟัง และ Suwannasit (2019) ได้แบ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการฟังออกเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากตัวผู้เรียน เช่น การไม่มีความรู้ภาษาที่เพียงพอ ความสามารถในการจำที่จำกัด การขาดแรงจูงใจและการขาดสมาธิในการฟัง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่อนทางภาษา เช่น ความเร็วและความยาวของสิ่งที่ฟัง คำศัพท์และเนื้อหาที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น การที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสสัมผัสสถานการณ์ที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง ทั้งกิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง ส่วนปัญหาการพูด เกิดขึ้นจากการขาดความรู้ด้านคำศัพท์และความกลัวที่จะผลิตภาษาที่ผิด (Heriansyah, 2012) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญันนุรี ฤทธิรัตน์

(2556) ที่อธิบายว่า ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่จำกัด ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจและความกังวลในการพูด Doromae (2018) ได้แบ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการพูดเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยที่ด้านภาษาศาสตร์ และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านภาษาศาสตร์ และสรุปผลการวิจัยว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาการพูดได้แก่ ปัจจัยด้านภาษาศาสตร์ ประกอบด้วย ความรู้ด้านคำศัพท์ที่จำกัด ความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด และความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงที่ถูกต้อง ส่วนปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านภาษาศาสตร์ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ แรงจูงใจของผู้เรียนและวิธีการสอนของผู้สอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นหนึ่งในสถาบันการศึกษาที่สำคัญในภาคเหนือของประเทศไทย ในแต่ละปีมีผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีเฉลี่ยมากถึง 4,000 คน โดยนักศึกษาทุกคนต้องเข้ารับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากสถานประกอบการที่สอดคล้องกับสาขาวิชาของนักศึกษาในภาคเรียนสุดท้ายก่อนสำเร็จการศึกษา จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลา 6 ปี ผู้วิจัยพบว่าในทุกปีสถานประกอบการจะให้ข้อเสนอแนะว่าหลักสูตรควรเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง พูดให้กับนักศึกษา เพราะเป็นทักษะการสื่อสารพื้นฐานที่ใช้ในการปฏิบัติงานเมื่อต้องพบกับลูกค้าชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ปรากฏในรายงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาที่ระบุว่านักศึกษาต้องการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษมากกว่าเดิมเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงและการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีนักวิชาการจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาด้านการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาปัญหาฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ปัญหาการฟัง พูดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยผลจากงานวิจัยนี้จะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด ส่งผลให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษา การประกอบอาชีพ และการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแรงงานที่สำคัญในการช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อสำรวจปัญหาการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2564 รวมจำนวน 2,922 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 308 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากสาขาวิชาที่นักศึกษาส่วนมากใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้แก่ นักศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (49 คน) สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (41 คน) สาขาวิชาการท่องเที่ยว (137 คน) และนักศึกษาจากวิทยาลัยนานาชาติ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) (72 คน) และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจนานาชาติ (หลักสูตรนานาชาติ) (9 คน) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยเนื่องจากได้เรียนรายวิชาที่ฝึกทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่นและมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงมีความตระหนักถึง

ปัญหาการฟัง พูดภาษาอังกฤษของตนเองมากกว่า นักศึกษากลุ่มอื่น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณจาก สมการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 352 คน แต่เมื่อทำการเก็บข้อมูลวิจัยแล้วพบว่ามียุทธศาสตร์ จำนวน 308 คน ที่เข้าร่วมการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 87.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ถือว่าเป็นจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอสำหรับการวิจัย (ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 หรือ 282 คน)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 55 ข้อ ใช้วัดความสามารถด้านการฟังแบ่งตามวัตถุประสงค์ การฟัง ได้แก่ การจับใจความสำคัญ 10 ข้อ การหา รายละเอียดเฉพาะ 15 ข้อ การอนุมานหรือลงความเห็น 7 ข้อ การคาดคะเน 6 ข้อ และการสรุปความ 17 ข้อ มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาที่เป็นเจ้าของภาษา 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและผู้เชี่ยวชาญอีก 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามรายข้อ กับจุดประสงค์การฟัง พบว่ามี 8 ข้อที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 มี 47 ข้อ ที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้น นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อหาค่า ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ พบว่ามีค่า $p = 0.6$ และค่า $r = 0.27$ จากนั้นใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson, 1937) เพื่อ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยกำหนดเกณฑ์ให้มี ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.73

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน จำนวน 2 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ ข้อแรกเป็นคำถามอย่างง่าย เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร โดยให้ตอบแบบสั้น ๆ ส่วนข้อสอง

และข้อสามเป็นคำถามให้อธิบายแสดงเหตุผลและผล โดยประเมินความสามารถการพูดโดยพิจารณาจาก องค์ประกอบด้านการพูด 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง การใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา และการสื่อความหมายได้อย่างเข้าใจ โดยแต่ละด้านมีคะแนนเต็ม 8 คะแนน รวมเป็น 40 คะแนน มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาที่เป็นเจ้าของภาษา 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและผู้เชี่ยวชาญ อีก 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวิจัย ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาของข้อสอบรายข้อและเกณฑ์การประเมิน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งปรับมา จากเกณฑ์การให้คะแนนการทดสอบความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษของการทดสอบโดยใช้ข้อสอบ TOEIC ของสถาบัน ETS (Educational Testing Service, 2012) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างคำถาม กับองค์ประกอบความสามารถการพูดจากการวิเคราะห์ ค่า IOC พบว่ามี 2 ข้อที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และมี 4 ข้อ ที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการพูดไปทดลองใช้กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ซึ่งเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ทำการประเมิน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นแบบ Interrater Reliability พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 82

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสามารถในการฟัง พูด แบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนแรก คือ ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่สองคือปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะ การฟังแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับภาษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พูดหรือสิ่งที่ฟัง ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการ จัดการเรียนการสอน ส่วนที่สามคือปัจจัยที่ส่งผลต่อ ทักษะการพูดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับผู้เรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอน มีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษและด้านการวิจัย ตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามรายข้อกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ ของงานวิจัย โดยการวิเคราะห์ค่า IOC พบว่ามีค่าถาม 4 ข้อที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และมีคำถาม 56 ข้อที่มี ค่า IOC 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อวิเคราะห์ค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีการหา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach 's Alpha Method) (Cronbach, 1951) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.96 ซึ่งอยู่ ในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

4. แบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง ประกอบด้วย คำถามแบบปลายเปิด 5 ข้อ ถามเกี่ยวกับปัญหา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง พูด การแก้ปัญหา ระหว่าง การฟัง พูด การพัฒนาทักษะฟัง พูด ทั้งในและนอกชั้นเรียน และความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นอื่นที่นอกเหนือ จากคำถามข้างต้น โดยแบบสัมภาษณ์มุ่งเปิดโอกาสให้ ผู้เข้ารับการสัมภาษณ์มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้ จากแบบสอบถาม มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาที่เป็นเจ้าของ ภาษา 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัยไปยังคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ เพื่อเก็บข้อมูลกับนักศึกษา สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดในแบบฟอร์มข้อมูล สำหรับอาสาสมัครวิจัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรับรอง จริยธรรมในมนุษย์ โดยเนื้อหาครอบคลุมหัวข้อโครงการ วิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัย การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้ จากการวิจัยและการถอนตัวจากการวิจัย

3. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการฟัง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด และแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถ

ในการฟัง พูด

4. ผู้วิจัยทำการนัดหมายวัน เวลา กับกลุ่ม ตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก โดยมีเกณฑ์ ในการคัดเลือกผู้สัมภาษณ์คือเป็นผู้ที่เข้ารับการ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการขนาดกลาง ขึ้นไปและเป็นผู้ที่มีโอกาสสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

5. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้และนำไปวิเคราะห์ ในลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถ ด้านการฟังและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด โดยหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งระดับความสามารถด้านการฟังออกเป็น 5 ระดับ จากคะแนนเต็ม 55 คะแนน ดังนี้

ระดับดีเยี่ยมที่ 44-55 คะแนน (ร้อยละ 80-100)

ระดับดีที่ 39-43 คะแนน (ร้อยละ 70-79)

ระดับพอใช้ที่ 33-38 คะแนน (ร้อยละ 60-69)

ระดับผ่านที่ 28-32 คะแนน (ร้อยละ 50-59)

ระดับไม่ผ่านที่ 0-27 คะแนน (ร้อยละ 0-49)

สำหรับความสามารถด้านการพูดแบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ดังนี้

ระดับดีเยี่ยมที่ 33-40 คะแนน (ร้อยละ 80-100)

ระดับดีที่ 29-32 คะแนน (ร้อยละ 70-79)

ระดับพอใช้ที่ 25-28 คะแนน (ร้อยละ 60-69)

ระดับผ่านที่ 21-24 คะแนน (ร้อยละ 50-59)

ระดับไม่ผ่านที่ 0-20 คะแนน (ร้อยละ 0-49)

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ใช้แนวคิด การกำหนดรหัส (Coding Process) ของ Strauss and Corbin (1990) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การถอดความ การกำหนดรหัสเพื่อจำแนกข้อมูล การสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ผ่านการระบุ และการสรุปความรู้

ผลการวิจัย

สำหรับความสามารถการพูด นักศึกษามีความ

1. ระดับความสามารถการฟัง พูด

สามารถด้านการพูดอยู่ที่ระดับพอใช้ ($\bar{x}$ = 27.16,

นักศึกษามีความสามารถการฟังอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x}$ = 34.81, S.D. = 6.66) โดยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}$ = 42.86, S.D. = 6.52) และนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 25.73, S.D. = 5.01)

S.D. = 6.78) โดยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}$ = 34.31, S.D. = 2.03) และนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 20.02, S.D. = 2.43) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถการฟัง พูดของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	การฟัง				การพูด			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	แปลผล
ภาษาอังกฤษ	40.73	6.95	74.05	ดี	34.31	2.03	85.78	ดีเยี่ยม
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	41.36	9.02	75.20	ดี	33.50	1.99	83.75	ดีเยี่ยม
การท่องเที่ยว	25.73	5.01	46.79	ไม่ผ่าน	20.02	2.43	50.05	ผ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ	42.86	6.52	77.93	ดี	31.42	2.35	78.55	ดี
การจัดการธุรกิจนานาชาติ	42.67	5.81	77.58	ดี	31.00	2.12	77.50	ดี
รวมค่าเฉลี่ย	34.81	6.66	63.29	พอใช้	27.16	6.78	67.90	พอใช้

2. ปัญหาการฟัง พูด

มีความสามารถในการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ

การวิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบการฟัง จำแนกตามวัตถุประสงค์การฟังแสดงให้เห็นว่านักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ในทุกวัตถุประสงค์ โดย

มากที่สุด ($\bar{x}$ = 9.82, S.D. = 3.29) และมีความสามารถในการฟังเพื่อการคาดคะเนน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 3.83, S.D. = 1.57) ดังแสดงใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถการฟังของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาและวัตถุประสงค์การฟัง

สาขาวิชา	ค่าสถิติ	การจับใจความสำคัญ (10 คะแนน)	การหารายละเอียดเฉพาะ (15 คะแนน)	การอนุมานหรือลงความเห็น (7 คะแนน)	การคาดคะเน (6 คะแนน)	การสรุปความ (17 คะแนน)
ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	7.08	11.51	5.49	4.65	12.00
	S.D.	1.71	2.39	1.19	1.07	2.42
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	$\bar{x}$	7.17	12.07	5.43	4.36	12.33
	S.D.	2.50	2.33	1.55	1.48	3.26

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาขาวิชา	ค่าสถิติ	การจับใจความสำคัญ (10 คะแนน)	การหารายละเอียดเฉพาะ (15 คะแนน)	การอนุมานหรือลงความเห็น (7 คะแนน)	การคาดคะเน (6 คะแนน)	การสรุปความ (17 คะแนน)
การท่องเที่ยว	$\bar{x}$	4.94	7.24	3.27	2.69	7.59
	S.D.	1.78	2.46	1.43	1.31	2.27
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ	$\bar{x}$	4.94	7.24	3.27	2.69	7.59
	S.D.	1.78	2.46	1.43	1.31	2.27
การจัดการธุรกิจนานาชาติ	$\bar{x}$	8.22	11.67	5.00	5.11	12.67
	S.D.	1.30	2.69	1.00	1.05	2.12
รวม	$\bar{x}$	6.34	9.82	4.54	3.83	10.27
	S.D.	2.23	3.29	1.77	1.57	3.51
	ร้อยละ	63.40	65.47	64.86	63.83	60.41

จากการวิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบ มากที่สุด ($\bar{x} = 5.58$, S.D. = 1.60) และมีความสามารถ
การพูดจำแนกตามองค์ประกอบความสามารถการพูด ด้านคำศัพท์น้อยที่สุด ($\bar{x} = 5.35$, S.D. = 1.70) ดังแสดง
พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ใน ตารางที่ 3
ทุกองค์ประกอบ โดยมีความสามารถด้านไวยากรณ์

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถการพูดของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชา
และองค์ประกอบความสามารถการพูด

สาขาวิชา	คะแนน	การออกเสียง (8 คะแนน)	คำศัพท์ (8 คะแนน)	ไวยากรณ์ (8 คะแนน)	ความคล่องแคล่ว (8 คะแนน)	ความเข้าใจ (8 คะแนน)
ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	6.67	6.82	6.90	5.98	6.94
	S.D.	0.83	0.88	0.90	0.78	0.88
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	$\bar{x}$	6.79	6.67	6.74	6.67	6.64
	S.D.	0.87	0.98	0.99	0.79	0.85
การท่องเที่ยว	$\bar{x}$	4.04	3.81	4.12	3.94	4.10
	S.D.	1.07	0.98	0.93	0.94	1.05
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างประเทศ	$\bar{x}$	6.21	5.35	5.58	5.40	5.43
	S.D.	1.58	1.70	1.60	1.62	1.59

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สาขาวิชา	คะแนน	การออกเสียง (8 คะแนน)	คำศัพท์ (8 คะแนน)	ไวยากรณ์ (8 คะแนน)	ความคล่องแคล่ว (8 คะแนน)	ความเข้าใจ (8 คะแนน)
การจัดการธุรกิจนานาชาติ	$\bar{x}$	5.56	5.56	7.22	6.56	6.11
	S.D.	1.01	1.13	0.67	0.73	0.78
รวม	$\bar{x}$	5.39	5.35	5.58	5.40	5.43
	S.D.	1.58	1.70	1.60	1.62	1.59
	ร้อยละ	67.38	66.88	69.75	67.50	67.88

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการฟัง พูด พบว่านักศึกษามีความเห็นว่าตนเองไม่มีปัญหาในด้านใดเนื่องจากสามารถระบุได้ว่าคู่สนทนาของตนกำลังถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับอะไร ต้องการข้อมูลใดจากตนและต้องการให้ตนทำอะไร สำหรับทักษะการพูด นักศึกษามีความคิดเห็นว่าตนเองมีความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษาและการออกเสียงเพียงพอที่จะสื่อสารด้วยการพูดได้อย่างเข้าใจ แม้บางครั้งจะไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ฟังหรือไม่สามารถพูดได้ตอบได้อย่างทันทีทันใด แต่ยังคงสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“...ภาษาหนูอาจจะไม่เป๊ะ แต่มันไม่ใช่ปัญหา

ตราบไคที่หนูยังสื่อสารรู้เรื่อง” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ คนที่ 1, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2565)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการฟัง พูด

3.1 ความสามารถในการฟัง

นักศึกษามีความเห็นว่าการฟังที่เกี่ยวข้องกับภาษาส่งผลต่อความสามารถการฟังมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.06, S.D. = 0.87) รองลงมาคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พูดหรือเรื่องที่ฟัง ($\bar{x}$ = 3.54, S.D. = 1.07) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ($\bar{x}$ = 3.38, S.D. = 1.12) และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 3.36, S.D. = 1.12) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา	4.06	0.87	มาก
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พูดหรือเรื่องที่ฟัง	3.54	1.07	มาก
3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน	3.38	1.12	ปานกลาง
4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน	3.36	1.12	ปานกลาง
รวมทั้งหมด	3.50	1.11	ปานกลาง

การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Y) ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา (X1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พูดหรือเรื่องที่ฟัง (X2) ปัจจัย

ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน (X3) และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน (X4) พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนการฟังของนักศึกษามาก (r = 0.299) และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ

ผู้เรียน กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนการฟังของนักศึกษา ($r = -0.254$ และ -0.273) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พูดหรือเรื่องที่

ฟังมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาน้อย ($r = 0.299$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตัวแปร	Y	X1	X2	X3	X4
Y	1.000				
X1	0.299**	1.000			
X2	-0.048*	0.241**	1.000		
X3	-0.254**	-0.057*	0.631**	1.000	
X4	-0.273**	-0.053*	0.450**	0.613**	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการฟังภาษาอังกฤษคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากสมการดังกล่าว สามารถอธิบายการได้คะแนนการฟัง ได้ร้อยละ 15.93

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการฟัง นักศึกษามีความคิดเห็นว่าความยาวของเรื่องที่ฟังเป็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟังมากที่สุดเนื่องจากเมื่อนักศึกษา ได้ฟังเนื้อความที่ยาว ทำให้นักศึกษาไม่สามารถแปล ข้อความทั้งหมดได้อย่างทันท่วงที เกิดความกังวล ระหว่างการพยายามแปลและการจำรายละเอียดเนื้อหา ของข้อความที่ตนเองได้ฟัง

“...พอถูกคำพูดยาว ๆ ผมจะเริ่มเครียดแล้วก็ เริ่มงง...” (นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว คนที่ 1, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

คนที่ 1, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

อีกปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถการฟัง คือสำเนียงของผู้พูด เนื่องจากสำเนียงที่นักศึกษาไม่คุ้นเคย ทำให้นักศึกษาไม่สามารถจับใจความของสิ่งที่ฟังได้ แม้กระทั่งการจับใจความระดับคำศัพท์

“แขกที่มาพักที่โรงแรมมาจากหลายชาติมาก ทั้งเยอรมัน จีน รัสเซีย ยิ่งจากอินเดียยิ่งต้อง เงียบฟัง...ไม่ค่อยเป็นปัญหาเพราะเป็นคำศัพท์ เฉพาะทางที่ใช้กันทุกวันอยู่แล้ว...เป็นที่คุ้นเคย... ฟังบ่อย ๆ ก็ชินสำเนียง” (นักศึกษาสาขาวิชาการ ท่องเที่ยว คนที่ 2, สัมภาษณ์, 8 มีนาคม 2565)

3.2 ความสามารถด้านการพูด

นักศึกษามีความเห็นว่าการปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับผู้เรียน ($\bar{x} = 3.39$, $SD = 1.14$) และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.39$, $SD = 1.09$) ส่งผลต่อความสามารถการพูดในระดับที่เท่ากัน ดังแสดง ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูด	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน	3.39	1.14	ปานกลาง
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน	3.39	1.09	ปานกลาง
รวม	3.39	1.12	ปานกลาง

การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา (Y) ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน (X1) และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน (X2) พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนการพูด

ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามากที่สุด ($r = -0.372$) ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตัวแปร	Y	X1	X2
Y	1.000		
X1	-0.307**	1.000	
X2	-0.372**	0.562**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบขั้นบันไดพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สมการดังกล่าวสามารถอธิบายการได้คะแนนการพูดได้ร้อยละ 14.67

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถการพูดพบว่า ความสนใจของหัวข้อในการสนทนาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูด เมื่อนักศึกษาต้องพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนเองสนใจ เช่น ดารา นักร้อง อาหาร และการท่องเที่ยว นักศึกษารู้สึกกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแสดงความคิดเห็น แต่เมื่อต้องพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนเองไม่มีความสนใจ นักศึกษาจะรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไกลตัวและไม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการสนทนาเรื่องนั้น ๆ สาเหตุหนึ่งคือเพราะนักศึกษาไม่มีความรู้ในหัวข้อนั้น ๆ และไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ในการพูด

“...ฝรั่งชอบถามเรื่องการเมือง ประชาธิปไตย เลือกตั้ง...หนูรู้อยู่สองคำ Prime Minister กับ Election...หนูเลยตอบ “I don't know.” ไม่อยากพูดต่อ” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คนที่ 1, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

นอกจากนั้นยังพบว่า ความกังวลเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูด ความกังวลที่เกิดขึ้นเป็นความกังวลที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถทางภาษา แต่เป็น

ความกังวลที่เกิดจากการถูกล้อเลียนเมื่อพูดผิด

“...คนไทยชอบจับผิด การที่พูดผิดหรือพูดสำเนียงไม่ดีมักถูกมองว่าเป็นเรื่องตลก เป็นคนเรียนภาษาอังกฤษไม่เก่ง ทำให้เด็กไทย ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษสุดท้ายก็พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ผมก็หนึ่งในนั้น” (นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว คนที่ 3, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2565)

อีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถการพูดคือการที่ตนเองไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะการพูดอย่างเพียงพอ

“...อาจารย์ให้ดูยูทูป (YouTube) ทุกคาบ แล้วก็ถามคำถาม ใครอยากยกมือตอบก็ตอบ แล้วก็ทำแบบฝึกหัดตอบคำถามส่งท้ายคาบ” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คนที่ 2, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

4. การแก้ปัญหาการฟัง พูด ระหว่างการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า เมื่อนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ตนเองฟัง นักศึกษาแก้ปัญหาโดยการขอให้คู่สนทนาของตนเองพูดประโยคนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง หากยังคงไม่เข้าใจ นักศึกษาจะขอให้คู่สนทนาของตนเขียนข้อความลงในกระดาษหรือพิมพ์ข้อความลงในโทรศัพท์มือถือเพื่อให้เห็นว่าคู่สนทนาของตนพูดคำหรือประโยคใด

สำหรับทักษะการพูด เนื่องจากนักศึกษาจะมีสื่อต่าง ๆ ที่แสดงข้อมูลในการปฏิบัติงานในการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพของตนไว้อยู่แล้ว เช่น แผ่นพับ บ้าย หรือ เมนูอาหาร เมื่อนักศึกษาประสบปัญหาการพูด นักศึกษาจะใช้สื่อเหล่านี้ช่วยสื่อความหมายแทนการพูด และใช้ท่าทางประกอบการสื่อความ หากเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักศึกษาจะใช้ท่าทางและแอปพลิเคชัน สำหรับการแปลภาษาช่วยในการพูดสื่อสารเป็นหลัก

ข้อค้นพบที่น่าสนใจในการแก้ปัญหาการฟัง พูด ของนักศึกษาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพคือการขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานให้ช่วยฟังหรือพูด ประโยคนั้น ๆ แทนตน โดยให้เหตุผลว่าเป็นวิธีที่เร็วที่สุด และได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุดเนื่องจากเพื่อนร่วมงานของตนเป็นบุคลากรของสถานประกอบการนั้น ๆ มีประสบการณ์ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนั้นยังช่วยลดโอกาสที่จะทำให้ลูกค้าไม่พอใจจากการใช้บริการอีกด้วย

“...ตอนฝึกงาน ก็จะมีพี่เลี้ยงช่วยค่ะ...ถ้าไม่มั่นใจ ก็ขอให้พี่ช่วย...” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คนที่ 3, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

“จะหันไปถามเพื่อนร่วมงานข้าง ๆ... ดีกว่าแปลเองแล้วทำงานผิดพลาด...แล้วค่อยไปถามต่อเอาว่าเขาพูดอะไร...จะได้เรียนไปด้วย” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ คนที่ 2, สัมภาษณ์, 18 มีนาคม 2565)

5. การพัฒนาทักษะการฟัง พูดของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการฝึกทักษะการฟัง พูดในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน นักศึกษาส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการฝึกในชั้นเรียนเปรียบเสมือนกับการปูพื้นฐานของทั้งสองทักษะ ทำให้สามารถฟัง พูด ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา แต่เนื่องจากในห้องเรียนประกอบด้วยผู้เรียนที่มีระดับทางภาษาที่ต่างกัน ทำให้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษอยู่แล้ว รู้สึกเบื่อที่ต้องเรียนเนื้อหาที่ง่ายสำหรับตน นอกจากนั้น ห้องเรียนที่ประกอบด้วยผู้เรียนจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถฝึกการฟัง พูด ได้อย่างทั่วถึง การฝึกทักษะ ฟัง พูด ในห้องเรียนจึงไม่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนได้เต็มศักยภาพ

“...อาจารย์ตั้งใจสอนมาก...ให้พูดทีละคนเลย แต่กว่าจะมาถึงผม บางทีรอนานมาก...เวลาไม่พอ ผมก็ไม่ได้ฝึกพูด” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คนที่ 4, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

สำหรับการฝึกทักษะการฟัง พูด นอกชั้นเรียน นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด ได้ดีกว่าการฝึกในชั้นเรียน เพราะนักศึกษาสามารถเลือกใช้สื่อการเรียนรู้และเลือกเนื้อหาสำหรับการฝึกได้ตามความสนใจและความต้องการของตนเอง สามารถเลือกฝึกได้ตามเวลาที่ตนเองสะดวกและมีความพร้อม ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียน สามารถเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้เร็วกว่าการเรียนจากในชั้นเรียนที่นักศึกษาต้องเรียนเนื้อหาเดียวกันไปพร้อม ๆ กัน

“....เรียนเองมันตรงความต้องการมากกว่า อย่างเช่นฟังเพลง ผมก็ได้รู้คำศัพท์ใหม่ ๆ... ประโยคที่มีในเพลง....” (นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คนที่ 4, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2565)

“....เรียนจากคลิปแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว.... จะเอาไปพูดกับลูกค้า...เรียนเองจำได้ง่ายกว่า เพราะว่ามันเป็นอันที่เราอยากรู้...เราสนใจ” (นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว คนที่ 4, สัมภาษณ์, 16 มีนาคม 2565)

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษามีความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ (ระดับคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 60-69)
2. นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ในทุกระดับประสงค์การฟัง และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ในทุกองค์ประกอบความสามารถการพูด (ระดับคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 60-69)
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักศึกษา คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การที่นักศึกษามีระดับความสามารถการฟังและการพูดในระดับพอใช้ อีกทั้งไม่มีปัญหาการฟังและการพูดเมื่อวิเคราะห์แยกตามวัตถุประสงค์การฟังและองค์ประกอบความสามารถการพูดอาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้งหมดเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ได้เรียนรายวิชาฟัง พูด มากกว่าสาขาวิชาอื่น จึงถูกพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษตามลำดับความยากง่ายอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง รวมถึงมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bozorgian (2012) และ Demir (2017) ที่อธิบายว่าความสามารถด้านการฟังพูด มักเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถใช้ทำนายระดับความสามารถซึ่งกันและกัน เป็นเพราะทักษะการฟังพูด เป็นสองทักษะหลักในกระบวนการสื่อสารด้วยวาจาเกิดขึ้นได้ตอบกันแบบฉับพลัน ในกระบวนการสื่อสารหากปราศจากทักษะใดทักษะหนึ่ง จะทำให้การสื่อสารนั้นไม่บรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสาร (Celik & Yavuz, 2015; Demir, 2017; Sadiku, 2015) สอดคล้องกับที่ Nan (2018) ให้รายละเอียดว่า ทักษะการฟัง พูด เป็นทักษะที่แยกออกจากกันไม่ได้ มนุษย์จำเป็นต้องฟังเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวบ่อนทางภาษาจึงจะสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อผลิตภาษาในการพูดได้และในทำนองเดียวกันมนุษย์จะสามารถพูดได้เมื่อเขาสามารถฟังได้อย่างเข้าใจเท่านั้น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังของนักศึกษามากที่สุดคือปัจจัยด้านภาษาอันประกอบด้วยความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ คำแสดงและสำนวน ความยาวของเรื่องที่ฟัง และเนื้อหาของเรื่องที่ฟัง สะท้อนให้เห็นว่าในขณะที่ฟัง นักศึกษามีความกังวลเกี่ยวกับองค์ประกอบเหล่านี้ ประเด็นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนวิชาฟัง พูด ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมุ่งเตรียมให้ผู้เรียนมีความพร้อมด้านองค์ประกอบทางภาษาก่อนแล้วจึงพัฒนาทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร ดังที่ จูไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์ และวชิ พวงมณี (2560)

กล่าวว่าในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนไทยส่วนมากจะถูกปลูกฝังให้เริ่มจากการเขียน การสะกด จากนั้นจึงฝึกแต่งประโยคเพื่อสื่อสารต่อไป

เมื่อพิจารณาข้อถ้อยของปัจจัยด้านภาษาพบว่า “ความยาวของเรื่องที่ฟังมีผลต่อความเข้าใจในการฟังของข้าพเจ้า” มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าในขณะที่ฟัง ผู้เรียนจะต้องเผชิญกับคำศัพท์ประโยค สำเนียงและเนื้อหา ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่มีความรู้มาก่อน ต้องใช้สมาธิในการฟังและความรู้ของตนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาเรื่องราวของสิ่งที่ตนเองกำลังฟัง การที่ผู้เรียนฟังเรื่องที่มีความยาวมากจึงทำให้ไม่สามารถประมวลผลสิ่งที่ได้ฟังได้อย่างครบถ้วนและทันท่วงที สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ali (2020) ที่แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 78.33 รู้สึกเหนื่อยและสูญเสียสมาธิในการฟังเมื่อต้องฟังเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งเป็นผลมาจากบทสนทนาหรือเนื้อหาที่ยาวมักประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้จักมาก่อน อีกทั้งการฟังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น เพราะเป็นทักษะที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและฉับพลัน การที่ผู้ฟังจะสามารถฟังได้อย่างเข้าใจ ต้องใช้ความตั้งใจขณะรับสารมากกว่าทักษะอื่น ๆ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดของนักศึกษาได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน พบว่า “การใช้เวลาในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษที่นาน” และ “ความน่าสนใจของหัวข้อสนทนา” มีค่าเฉลี่ยเท่ากันในระดับมาก Hossain (2015) อธิบายว่าการแปลที่ใช้เวลานานส่งผลต่อความสามารถในการพูดเพราะในการแปลนั้น ผู้เรียนต้องใช้เวลาเพื่อสืบค้นคำศัพท์และกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่อยู่ในคลังความรู้ของตนเองเพื่อถ่ายทอดข้อความออกมาให้มีใจความเหมือนสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อความหมาย ส่วน Hu (2007) อธิบายว่า การแปลทำให้เกิดปัญหาในการพูดสื่อสารเนื่องจากความเจ็บในขณะแปลทำให้ผู้สนทนารู้สึกอึดอัด มักเกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วงเวลาที่ควรจะมีการโต้ตอบสื่อสารระหว่างคู่สนทนา สำหรับความน่าสนใจของหัวข้อสนทนานั้น Tuan and Mai

(2015) อธิบายว่าหัวข้อที่ไม่น่าสนใจมักเป็นหัวข้อที่ผู้เรียน ไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นหรือเป็นหัวข้อที่ยากเกินไปทั้งในด้าน เนื้อหา คำศัพท์ หรือไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง เมื่อผู้เรียน ต้องพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนเองไม่สนใจ ผู้เรียนจึงไม่มีข้อมูล ที่จะนำมาพูดและเกิดปัญหาในการสื่อสารด้วยการพูด (Rivers, 1968 cited in Leong & Ahmadi, 2017)

สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอนนั้น พบว่า “กิจกรรมการเรียนการสอนที่ ช่วยพัฒนาทักษะการพูดมีไม่เพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดย Koran (2015) อธิบายว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีโอกาส ฝึกพูดทั้งในและนอกชั้นเรียนน้อยมากเนื่องจากผู้สอน มักจะเลยกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูด สำหรับบริบท การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ยังคงเน้นการแปลและไวยากรณ์ การฝึกฝนหรือ การทดสอบทักษะการฟัง พูด จึงอยู่ในรูปแบบการอ่าน บทสนทนาและแปลความหมายเพื่อตอบคำถาม มากกว่า การฝึกสนทนาจริงในชั้นเรียน (Chen, 2008 cited in Tran & Duong, 2020)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ ภาษาส่งผลต่อการฟังภาษาอังกฤษมากที่สุด ผู้สอนจึง ควรให้ความสำคัญในการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อม และคุ้นเคยกับภาษา เช่น การออกเสียง สำเนียงการใช้ ภาษา การใช้เสียงสูงต่ำและการใช้คำลดรูปเพื่อให้ผู้เรียน สามารถฟังได้อย่างเข้าใจ เมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ทางด้านภาษาแล้ว จึงจะสามารถจับใจความของเรื่องที่ฟัง โดยเฉพาะเรื่องที่มีความยาวมากได้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับผู้เรียนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน การสอนส่งผลต่อความสามารถในการพูดในระดับเท่ากัน ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วยสื่อและกิจกรรมที่หลากหลาย ที่ช่วย ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียน รู้สึกสนใจที่จะพัฒนาการพูดของตน ควบคู่ไปกับการ ให้ความสำคัญกับผู้เรียนทั้งด้านความพร้อมด้านภาษา และด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเป็นปัจจัยด้านจิตวิทยา

ที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อการพูดของผู้เรียน (Juhana, 2012) อีกทั้งยังควรแสวงหาความรู้ทั้งด้านภาษาและการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาฟัง พูด อย่างต่อเนื่องเพราะสังคม ปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านภาษา และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

3. ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความ สามารถในการฟัง พูดในระดับพอใช้ทั้งสองทักษะ ผู้สอน จึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการทั้งทักษะการฟัง พูด ตลอดจนความรู้ด้านคำศัพท์การออกเสียง และ ไวยากรณ์ ซึ่งเป็นสมรรถนะด้านกฎเกณฑ์ทางภาษา ทำให้เกิดความสามารถด้านภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2527, อ้างถึงใน นงสมร พงษ์พนิช, 2554) สอดคล้อง กับที่ Ali (2020) ได้ให้คำแนะนำว่าการพัฒนาทักษะการฟัง ควรทำไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาทักษะการพูด

4. ผู้สอนจำเป็นต้องสื่อสารด้วยการฟัง พูด ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เพื่อสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้เรียน อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการ สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นและเป็นแบบอย่าง ที่ดีในการสื่อสารให้ผู้เรียน (Tuan & Mai, 2015)

5. เนื่องจากความสนใจของหัวข้อในการสนทนา เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทักษะการพูด ผู้สอนควรให้ ความสำคัญกับความสนใจและความรู้สึกของผู้เรียน เพื่อสามารถเลือกหัวข้อที่จะนำมาใช้ในการสอนฟัง พูด ได้อย่างสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ช่วยกระตุ้น ให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถพัฒนาทักษะฟัง พูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. จากข้อค้นพบที่แสดงให้เห็นว่า “กิจกรรม การเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดมีไม่เพียงพอ” เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดผู้สอน จึงควรเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทักษะการฟัง พูด นอกชั้นเรียนให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ทักษะของตนได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ ของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ

7. ผู้สอน หลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียน

ได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษา
มีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ช่วยพัฒนาและ
แก้ปัญหาทักษะฟัง พูด ให้กับนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นที่ส่งผลต่อ
ความสามารถในการฟัง พูด เช่น เพศ ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน กลยุทธ์การเรียนรู้และเจตคติของผู้เรียน

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะภาษา
อังกฤษด้านอื่น เช่น ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

3. ควรศึกษากับนักศึกษาในสาขาวิชาอื่น
ที่ได้ เรียนเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
หรือ นักเรียนระดับชั้นอื่น เช่น ระดับประถมศึกษา
ระดับมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: พรินทวาทกราฟฟิค. สืบค้นจาก
https://pmnk.kkzone1.go.th/data/news3/24-02-2019-17-34-35_1344028011.pdf
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, เสน่ห์ สวัสดิ์, และวชิ พวงมณี. (2560). ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับอาจารย์
ชาวต่างประเทศของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา น่าน. ใน การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 “ราชมงคล
สร้างสรรค์นวัตกรรมที่ยั่งยืนสู่ประเทศไทย 4.0” (น. 303-311). 10 สิงหาคม 2560. นนทบุรี: ศูนย์แสดงสินค้า
และการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี, สาขามนุษยศาสตร์สังคมวิทยาและการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา น่าน.
- ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์. (2556). ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะ การพูดภาษา
อังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- นงสมร พงษ์พาณิช. (2554). การศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551. วารสารมนุษยศาสตร์,
18(1), 85-97.
- วอยซ์ออนไลน์. (2564). ความสามารถภาษาอังกฤษคนไทยรั้งท้ายโลก-ต่ำสุดในอาเซียน. สืบค้นจาก <https://voicetv.co.th/read/RoOK3kU5F>
- Ali, Y. (2020). Difficulties faced by tertiary level EFL learners in listening. *British Journal of English Linguistics*, 8(2), 90-112.
- Anderson, A., & Lynch, T. (1998). *Listening*. Oxford: Oxford University Press.
- Bozorgian, H. (2012). The relationship between listening and other language skills in international language testing system. *Theory and Practice in Language Studies*, 2(4), 657-663.
- Celik, O., & Yavuz, F. (2015, February). The relationship between speaking grades and listening grades of university level preparatory students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 197, 2137-2140.
- Chen, A. (2013). EFL listeners' strategy development and listening problems: A process-based study. *The Journal of Asia TEFL*, 10(3), 81-101.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16, 297-334.
- Cubalit, A. (2016). Listening comprehension problems of Thai university English learners. In *Proceedings of the Third International Conference on Language, Literature & Society* (pp 207-214). (n.d.). Sri Lanka: International Center for Research and Development.

- Demir, S. (2017). An evaluation of oral language: The relationship between listening, speaking and self-efficacy. *Universal Journal of Educational Research*, 5(9), 1457–1467.
- Doromae, A. (2018). *The problem faced by Thai students in speaking English skill at University of Muhammadiyah Malang*. (Undergraduate of Education thesis, English Language Education, University of Muhammadiyah Malang).
- Educational Testing Service. (2012). *TOEIC examinee handbook speaking & writing*. Retrieved from http://www.toEIC.com.sg/wp-content/files/TOEIC_Speaking_and_Writing_Examinee_Handbook.pdf
- Education First. (2021). *EF English proficiency index: A ranking of 112 countries and regions by English skills*. Retrieved from <https://www.ef.com/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2021/ef-epi-2021-english.pdf>
- Heriansyah, H. (2012). Speaking problems faced by the English department students of Syiah Kuala University. *Lingua Didaktika Jurnal Bahasa dan Pembelajaran Bahasa*, 6(1), 37–44.
- Hossain, M. I. (2015). *Teaching productive skills to the students: A secondary level scenario*. (Master of Arts thesis, English, BRAC University).
- Hu, L. (2007). Long pauses in Chinese EFL learners' speech production. *Interlinguistica*, 17, 606–616.
- Juhana, J. (2012). Psychological factors that hinder students from speaking in English class (A case study in a senior high school in south Tangerang, Banten, Indonesia). *Journal of Education and Practice*, 3(12), 100–110.
- Khamprated, N. (2012). *The problems with the English listening and speaking of students at a private vocational school in Bangkok*. (Master of Arts project, Teaching English as a Foreign Language, Srinakharinwirot University).
- Koran, S. (2015). The role of teachers in developing learners' speaking skill. In *6th International Visible Conference on Educational Studies and Applied Linguistics* (pp. 400–416). 26–27 April, 2015. Ireq: Ishik University.
- Kuder, G. F., & Richardson, M. W. (1937). The theory of the estimation of test reliability. *Psychometrika*, 2, 151–160. Retrieved from <https://link.springer.com/article/10.1007/BF02288391>
- Leong, L.-M., & Ahmadi, S. M. (2017). An analysis of factors influencing learners' English speaking skill. *International Journal of Research in English Education*, 2(1), 34–41.
- Nan, C. (2018). Implications of interrelationship among four language skills for high school English teaching. *Journal of Language Teaching and Research*, 9(2), 418–423.
- Naipinit, A., Kroeksakul, P., & Promsaka Na Sakolnakorn, T. (2014). Adjustment under globalization. *SKRU Academic Journal*, 7(1), 1–12.
- Sadiku, L. M. (2015). The importance of four skills in reading, speaking, writing, listening in a lesson hour. *European Journal of Language and Literature Studies*, 1(1), 29–31.
- Strauss, A., & Corbin, J. (1990). *Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques*. Newbury Park, CA: Sage.
- Suwannasit, W. (2019). EFL learners' listening problems, principles of teaching listening and implications for listening instruction. *Journal of Education Naresuan University*, 21(1), 345–359.
- Tran, T. Q., & Duong, T. M. (2020). Insights into listening comprehension problems: A case study in Vietnam. *PASAA*, 59, 77–100.

- Tuan, N. H., & Mai, T. N. (2015). Factors affecting students' speaking performance at Le Thanh Hien High School. *Asian Journal of Educational Research*, 3(2), 8–23.
- Wattajarukiat, T., Chatupote, M., & Sukseemuang, P. (2012). An investigation of English listening strategies used by Thai undergraduate students in public universities in the south. *Journal of Liberal Arts Prince of Songkla University*, 4(2), 1–17.
- Yamane, T. (1973) *Statistics: An introductory analysis*. (3rd ed.) New York: Harper and Row.

